

ПРОТОКОЛ

№ 44

гр. Пловдив, 30.01.2024 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ в публично заседание на тридесети януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Надежда Ив. Желязкова

Каличкова

Членове: И. Хр. Ранчев

Мария П. Петрова

при участието на секретаря Красимира Хр. Н. Кутрянска
и прокурора Марин Ст. Дишлянов

Сложи за разглеждане докладваното от И. Хр. Ранчев Въззивно частно
наказателно дело № 20245000600037 по описа за 2024 година.

На именното повикване в 10:02 часа се явиха:

Обвиняемият В. Г. Д., редовно призован, се явява лично и с адв. И.
М..

За Апелативна прокуратура се явява прокурор Д..

Прокурорът: Да се даде ход на делото.

Адв. М.: Да се даде ход на делото.

Обв. В. Г. Д.: Да се даде ход на делото.

Разясниха се на страните правата по чл. 274 и чл. 275 НПК.

Прокурорът: Нямам искания за отводи и доказателствени искания.

Адв. М.: Нямам искания за отводи. Нямам доказателствени
искания.

Обв. В. Г. Д.: Нямам искания за отводи и събиране на нови
доказателства.

Съдът намира, че са налице основанията за даване ход на делото в
днешното съдебно заседание, поради което и

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

ДОКЛАДВА СЕ частната жалба от съдията-докладчик Иван Ранчев.

Прокурорът: Нямам искания.

Адв. М.: Нямам искания.

Обв. В. Г. Д.: Нямам искания.

С оглед становищата на страните, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО ПО СЪЩЕСТВО.

Адв. М.: Уважаеми апелативни съдии, поддържам жалбата. В настоящото производство по чл.65, ал.1 от НПК съдът е длъжен да прецени дали към настоящия момент е законно задържането на обвиняемия. По предявеното ново обвинение законовият срок е година и шест месеца. Към настоящия момент е задържан повече от осем месеца, без да се извършват интензивни процесуални действия с него. По делото няма убедителни доказателства, че е извършил категорично деянията. От назначената пожаротехническа експертиза, въпреки че е сгрешено името на дееца, няма следи от леснозапалими течности, както от стопилката, взета от мокета в къщата. Единствено обвинението се базира на разпитите на свидетелите – пет човека, които са в роднинска връзка помежду си, които са изкарали идентични показания. Не може да се направи категоричен извод, че деецът евентуално има намерение да извърши друго престъпление или да се укрие, предлагам настоящият съдебен състав да измени мярката за неотклонение и да бъде освободен.

Алтернативно, предлагам лицето да бъде освободен под домашен арест с поставяне на гривна за електронно проследяване. Същият има постоянен и настоящ адрес, като предлагаме евентуално да бъде по настоящ адрес в с.Л., общ. Р., обл. С.З.

Даде се дума за лична защита на обвиняемия В. Г. Д..

Обв. В. Г. Д.: Подкрепям казаното от адвоката ми. Бих желал да кажа, че съм правил искания да ме запознаят, да предоставя доказателства за моята невинност, осем месеца няма никакви водени следствия. Първоначално

при вземането на показанията ми всъщност не са достоверни. 7 месеца и 15 дена, на 15 декември последно изпратих молба до председателя на РС гр. Стара Загора, молейки да ми се даде възможност да се запозная с доказателствата по делото, тъй като последно ми се гледаше мярката на 03.09.2023 г., а именно тогава ми беше сменен и адвокатът ми. Беше адв. А. И., сега е г-н М.. Още от начало поисках отвод на разследващия полицаи, на наблюдаващия прокурор и смяна на адвоката. Нося всички необходими документи. Казах, че ще дам отвод на всички, съмнявам се за това, което ме обвиняват. Те са в роднинска възраст. Не крия, че с лицето, което ме обвинява, съм живял на семейни начала. Имаме общо дело, както и че са намесени държавни лица, за които поисках и отстраняване временно от длъжност до изясняване на случая. Мога да го потвърдя, едно от държавните лица идваше в ареста да ме заплашва за да оттегля жалбата си, в противен случай може да ми стъжни живота. Веднага сигнализирах прокуратурата в гр. Стара Загора, дадох обяснения. Имам документи. Вече съдействам, никога не съм се укривал, сам съм се предал. Моля да ми смените мярката в по-лека, защото имам син на три години, който ми беше отнет, а след 20 дена ще прави четири години и не съм го видял една година.

Прокурорът: Уважаеми апелативни съдии, считам, че определението на ОС Стара Загора е правилно, обосновано и законосъобразно. Възраженията на защитата относно доказателствата и тяхната категоричност не са относими към настоящия момент на производството, защото тук не се определя въпросът за вината. Безспорно считам, че са установени наличието на обосновано подозрение за това, че обвиняемият е съпричастен към извършване на престъпленията, за които има обвинение, а законодателят е преценил, че деяния от такъв характер, които са с по-висока степен на обществена опасност, за които последно е привлечен обвиняемият, мярката следва да бъде не осем, а осемнадесет месеца. Към настоящия момент считам, че не е изтекъл и половината от този срок, не е неразумен, който да има такъв характер, който да има рестриктивни последици спрямо обвиняемия. Считам, че следва да бъде потвърдено определението на ОС Стара Загора, а жалбата да се остави без уважение.

Съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ДАДЕ СЕ ПОСЛЕДНА ДУМА на обвиняемия.

Обв. В. Г. Д.: Реално погледнато на нещата, аз знам какво ще стане. Другата седмица правя девет месеца затвор, откакто съм задържан. Да си говорим ачик на нещата – очаквах, че няма да бъда освободен при положение, че както каза господина, може да се укрива или да извърша ново престъпление. Уверявам Ви, че нямам такива намерения. От самото начало съм невинен и сам се предадох на органите на реда. Мога да докажа, че съм готов да дам показания за моята невинност. Почти на осмия месец ми идват с ново обвинение. Имам достатъчно доказателства спрямо лицата, които поетапно ще ги дам. Моля за по-лека мярка. Имам постоянен адрес, съгласен съм да ми бъде поставена гривна.

Съдът се оттегли на тайно съвещание.

След тайно съвещание, съдът намира и приема за установено следното:

Производството е по реда на чл. 65, ал. 8 от НПК.

С Определение № 50 от 18.01.2024 г. по ЧНД № 36/2024 г., Старозагорският окръжен съд е оставил без уважение молбата на обв. В. Г. Д. по ДП № 113/2023г. по описа на ОД на МВР – Стара Загора за изменение на мярката му за неотклонение от „Задържане под стража” в по-лека.

Недоволен от така постановеното определение е останал обвиняемият В. Д., който чрез защитника си – адв. И. М. от АК – Стара Загора е подал частна жалба в законоустановения срок пред въззивната инстанция.

Защитата е изложила доводи за несъгласието си с тезата на съда, че от момента на вземане на първоначалната мярка „Задържане под стража“ спрямо обв. Д. липсват нововъзникнали обстоятелства, налагащи промяната й в по-лека такава. От първостепенния съд не е взето предвид обстоятелството, че след първоначалното задържане на обвиняемия от 06.05.2023г. с него са били извършени само два пъти процесуални действия, свързани с привличането и разпита му като обвиняем. Затова до настоящия момент престоят му в ареста е прекалено дълъг и не се налага продължаването му. Намира, че по делото няма убедителни доказателства във връзка с повдигнатите му нови по-тежки обвинения. Не се отрича, фактът че обв. Д. е бил многократно осъждан, но същевременно от близо четири години не е

извършвал престъпни деяния, има постоянен адрес по местоживееене, не е възпрепятствал разследването, няма и намерения да се укрива. Това, че е искал отново да работи в чужбина, не може да се приема в негов ущърб, защото се прави от хиляди български граждани. В този смисъл с вземането на по-лека мярка като домашен арест също биха могли да се изпълнят успешно целите по време на разследването. Затова се иска да се отмени определението на окръжния съд и да се вземе по-лека мярка за неотклонение спрямо обв. Д..

В съдебно заседание обв. Д. и неговия защитник - адв. М. заявяват, че поддържат подадената частна жалба по изложените в нея съображения, като молят въззивния съд да отмени атакуваното определение и да измени взетата мярка за неотклонение от задържане под стража в по-лека такава като „Домашен арест“.

Представителят на Апелативна прокуратура – Пловдив е на счита подадената жалба за неоснователна и предлага да се остави без уважение, тъй като по делото не е разколебавано обоснованото предположение за извършените от обвиняемия деяния, като продължава да съществува реална опасност от извършване на престъпление, като следва да остане взетата първоначална мярка за неотклонение.

Пловдивският апелативен съд, след като се запозна със събраните по делото доказателства и с направените оплаквания в частната жалба, като и със становищата на страните, приема за установено следното:

Частната жалба е неоснователна.

Старозагорският окръжен съд, в своето определение, обосновано е преценил, че в хода на досъдебното производство няма нововъзникнали обстоятелства, които да водят до различни изводи от тези, при които е била взета първоначалната мярка за неотклонение „Задържане под стража“ на обвиняемия В. Д..

Първоначално срещу обв. Д. е било повдигнато обвинение за извършване на престъпление по чл.330, ал.1 от НК, като същият е бил задържан за 72 часа с постановление на прокурора от 06.05.2023г., а впоследствие на основание чл.64 от НПК с определение № 542/07.05.2023г. по ЧНД № 1408/2023г. по описа на РС – Стара Загора спрямо него е взета мярка за неотклонение „Задържане под стража“. От първоинстанционния съд

е прието, че по делото има достатъчно доказателства, за да се направи обосновано предположение за съпричастността на обв. Д. към вмененото му престъпление по чл.330, ал.1 от НК, както и реална опасност от извършване на престъпление и от укриве. Това виждане е възприето изцяло с постановеното по реда на въззивния контрол Определение № 426/12.05.2023г. по ВЧНД №549/2023г. на Окръжен съд – Стара Загора.

Впоследствие по реда на чл.65 от НПК на два пъти от РС – Стара Загора и ОС – Стара Загора е оставено без уважение искането на защитата на обвиняемия за изменение на взетата най-тежка мярка за неотклонение.

С напредването на разследването, същото е възложено за довършване на ОСО при ОП – Стара Загора и с постановление от 15.12.2023г. е изменено повдигнатото обвинение срещу обв. В. Г. Д., като същият е обвинен в извършването на две престъпления – по чл.116, ал.1, т.4, пр.2 и пр.3, т.6, пр.1 и т.9, вр. чл.115, вр. чл.18, ал.1 от НК и по чл.330, ал.2, т.1, вр. ал.1 от НК, с предвидени наказания, съответно – лишаване от свобода от 15 до 20 години, доживотен затвор без замяна и доживотен затвор, както и лишаване от свобода от 3 до 10 години, които съставляват тежки умишлени престъпления по смисъла на чл.93, т.7 от НК.

Не отговаря на действителността твърдението на защитата, че разследването спрямо подзащитния му няма нужния интензитет. Напротив, до този момент са извършени множество допълнителни процесуално-следствени действия, защото освен огледите на местопроизшествие и двукратното привличане на Д. като обвиняем и разпитите в това му качество, допълнително са разпитани нови свидетели, с протоколи за доброволно предаване са приобщени писмени доказателства, взети са образци за сравнително изследване, изискани са справки, назначени са и изготвени физико-химическа и пожаро-технически експертизи и др.

Съдът правилно е счел при събраните по делото допълнителни доказателства, че не е разколебано обоснованото подозрение за съпричастността на обв. Д. не само към вменената му първоначално престъпна дейност, преквалифицирана по чл.330, ал.2, т.1 от НК, но и по новото обвинение по чл.116, ал.1, т.4, т.6 и т.9, вр. чл.18, ал.1 от НК.

До момента, въпреки изминалият немалък период от образуването на досъдебното производство, все още не е отпаднало съобразеното от

предходните съдебни състави, наличие на реална опасност от извършване на престъпление, с оглед естеството на установената до момента инкриминирана дейтелност с висока степен на обществена опасност, както и обстоятелството, че обв. Д. е бил многократно осъждан за различни по характер престъпления.

Преценката на семейните ангажименти и наличието на трайно местоживееие на обвиняемия, не представляват обстоятелства, които могат да повлияят в съществена степен на тази преценка.

На следващо място, безспорно периодът на задържането под стража на обвиняемия Д. е почти 8 месеца, но с оглед на повдигнатото обвинение за тежки умишлени престъпления е спазена нормативната рамка по чл.63, ал.4, изр.1, пр.2 от НПК, позволяваща това да продължи до 1 година и 6 месеца, както и фактическата и правна сложност на случая, не сочат за разрез с изискванията за разумна продължителност по смисъла на чл.22 от НПК.

Последното не препятства възможността впоследствие, при всяка настъпила промяна на обстоятелствата, свързани с преценената до момента мярка за неотклонение спрямо обв. Д., отново да бъде преразгледан въпросът за нейната адекватност.

Поради тези причини, на настоящия макар и напреднал етап от досъдебното разследване, следва да се остави без уважение жалбата на защитата с искане да се измени мярката за неотклонение на обвиняемия В. Г. Д. от „Задържане под стража“ в по-лека такава, тъй като няма настъпили съществени промени в обстоятелствата, при условията на които първоначално е била взета.

Предвид гореизложеното, Пловдивският апелативен съд на основание чл. 65, ал. 8 и ал.9 от НПК,

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА Определение № 50 от 18.01.2024 г. по ЧНД № 36/2024 г., с което Старозагорският окръжен съд е оставил без уважение молбата на защитника на обв. В. Г. Д. по ДП № 113/2023г. по описа на ОД на МВР – Стара Загора и ОСО при ОП – Стара Загора за изменение на мярката му за неотклонение от „Задържане под стража” в по-лека.

Определението е окончателно.

Протоколът се изготви в съдебно заседание.

Заседанието се закри в 10:22 часа.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____

Секретар: _____